

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach IV. Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Alicja Wiśniewska
Ławnicy:	Andrzej Sowul Wojciech Żukowski
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Krysiuk

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2014 r. w Suwałkach na rozprawie

sprawy z powództwa **E. S.**

przeciwko **Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w A.**

o przywrócenie do pracy

I. Powództwo oddała.

II. Zasądza od powódki **E. S.** na rzecz pozwanego **Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w A.** kwotę 60 złotych (sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

E. S. w pozwie wniesionym przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w A. domagała się przywrócenia do pracy na warunkach określony w umowie o pracę zawartej w dniu 30.09.2011r. oraz zasądzenia kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wskazała, że była zatrudniona u pozwanego na podstawie następujących umów:

- 01.07.2010r. – 30.09.2010r. – umowa o pracę na okres próbny;
- 01.10.2010r. – 30.04.2011r. – umowa o pracę na czas określony;
- 01.05.2011r. – 31.12.2011r. - umowa o pracę na czas określony;
- 01.10.2011r. – 31.12.2012r. (zawarta w dniu 30.09.2011r.) - umowa o pracę na czas określony;
- 21.01.2013r. – 16.02.2013r. - umowa na zastępstwo;
- 25.02.2013r. – 31.12.2013r. - umowa o pracę na czas określony.

Zdaniem powódki, z uwagi na treść art.25¹§1 k.p. należy uznać, że umowa o pracę zawarta w dniu 30.09.2011r. stała się z mocy prawa umową zawartą na czas nieokreślony, albowiem była trzecią umową o pracę zawartą między stronami na czas określony. W tej sytuacji umowa ta nadal obowiązuje i powódka winna być przywrócona do pracy. Pozwany wadliwie uznał, że łącząca strony umowa o pracę ulegała rozwiązaniu na skutek upływu czasu, na który została zawarta.

W odpowiedzi na pozew Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w A. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Odnosząc się do argumentacji powódki, pozwany wskazał, iż jest ona błędna. W okresie od 21 sierpnia 2009r. do 31 grudnia 2011r. obowiązywała ustawa z dnia 1 lipca 2009r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców (Dz.U z 2009r. nr 125, poz. 1035), która w art.35 stanowiła, iż do umów o pracę na czas określony trwających w dniu wejścia w życie ustawy nie stosuje się przepisu art. 25¹ kodeksu pracy.

Zważywszy na fakt, iż pozwany SP ZOZ jest przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, mają do niego zastosowanie przepisy ustawy z dnia 1 lipca 2009r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców, a co za tym idzie do umowy o pracę zawartej między stronami w dniu 30 września 2011r. nie miał zastosowania art. 25¹ k.p., nie przekształciła się ona w umowę na czas nieokreślony i wygasła w dniu 31 grudnia 2012r.

Sąd Pracy ustalił, co następuje:

E. S. pozostawała zatrudniona w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w A. w następujących okresach:

- 01.07.2010r. – 30.09.2010r.– umowa o pracę na okres próbny;
- 01.10.2010r. – 30.04.2011r. – umowa o pracę na czas określony;
- 01.05.2011r. – 30.09.2011r. - umowa o pracę na czas określony;
- 01.10.2011r. – 31.12.2012r. (zawarta w dniu 30.09.2011r.) - umowa o pracę na czas określony;
- 21.01.2013r. – 16.02.2013r. - umowa na zastępstwo;
- 25.02.2013r. – 31.12.2013r. - umowa o pracę na czas określony, świadcząc pracę na stanowisku młodszego asystenta rehabilitacji (dowód: umowy o pracę k.2, 16, 19, 23, 36, 43 części B akt osobowych powódki, dodatkowo bezsporne).

Umowa o pracę zawarta w dniu 25 lutego 2013r. na czas określony od dnia 25.02.2013r. do dnia 31.12.2013r. uległa rozwiązaniu na skutek upływu terminu, na który została zawarta (dowód: świadectwo pracy k.15 części C akt osobowych powódki).

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powódki o przywrócenie do pracy w pozwanym Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w A. nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do postanowień Rozdziału II Oddziału 4 i 6 Kodeksu pracy pracownikowi przysługuje roszczenie o przywrócenie do pracy w dwóch określonych przepisami prawa sytuacjach; w przypadku wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, gdy okres wypowiedzenia już upłynął i umowa uległa rozwiązaniu (art.45§1 k.p.) oraz w sytuacji rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia (art.56§1 k.p.).

W sprawie niniejszej między stronami było bezsporne, iż umowa o pracę wiążąca powódkę z pozwanym nie została wypowiedziana ani też rozwiązana bez wypowiedzenia. Okoliczności te potwierdzają dokumenty zawarte w aktach

osobowych powódki, a w szczególności świadectwo pracy z dnia 31 grudnia 2013r., z którego wynika, iż umowa o pracę wiążąca strony w okresie od 25.02.2013r. do 31.12.2013r. uległa rozwiązaniu na skutek upływu terminu, na który została zawarta (art.30§1 pkt 4 k.p.).

Powódka domagając się przywrócenia do pracy, w uzasadnieniu pozwu powołała się na okoliczności, które jej zdaniem potwierdzają fakt, iż umowa o pracę zawarta między stronami w dniu 30 września 2011r. na czas określony, z mocy prawa (art. 25¹ k.p.) przekształciła się w umowę o pracę na czas nieokreślony.

Mając na uwadze przytoczone przez powódkę fakty, Sąd działając w trybie art. 477 zd. 2. k.p.c. pouczył powódkę o roszczeniach wynikających z tych faktów (protokół rozprawy z dnia 10 lutego 2014r. k.31v). Skoro bowiem, jak twierdziła powódka jej stosunek pracy na skutek zawarcia trzeciej umowy o pracę na czas określony, na mocy przepisów art.25¹ k.p. uległ przekształceniu w stosunek bezterminowy, nawet jeżeli później strony zawarły kolejne umowy o pracę na czas określony, to upływ wskazanych w nich terminów nie skutkuje rozwiązaniem stosunku pracy. Brak prawidłowego rozwiązania stosunku pracy w drodze przewidzianej przepisami prawa pracy poprzez złożenie oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem bądź bez okresu wypowiedzenia, rodzi skutek w postaci prawa pracownika do żądania dopuszczenia do pracy i ewentualnego ustalenia istnienia stosunku pracy, jeżeli pracodawca ten fakt kwestionuje. Roszczenie dopuszczenia do pracy nie zostało wprost wyrażone przepisami prawa pracy, jednakże zarówno doktryna jak i orzecznictwo pozostają zgodne, iż w trybie art. 22§1 k.p. pracownikowi przysługuje prawo żądania dopuszczenia do pracy w sytuacji, gdy pracodawca uniemożliwia mu wykonywanie pracy. Stosunek pracy jest bowiem stosunkiem prawnym dwustronnym, a w związku z tym z zobowiązania pracownika do wykonywania określonej pracy koresponduje zobowiązanie pracodawcy do umożliwienia pracownikowi wykonywania pracy.

Zważywszy na fakt, iż powódka obecna na rozprawie w dniu 10 lutego 2014r. wraz ze swoim profesjonalnym pełnomocnikiem, pomimo prawidłowego pouczenia, nie zmodyfikowała swojego roszczenia i nie wniosła o dopuszczenie do pracy w pozwanym zakładzie pracy i ewentualne o ustalenie istnienia stosunku pracy, Sąd nie mógł rozstrzygać o zasadności takiego roszczenia. Zgodnie bowiem z treścią art. 321§1 k.p.c. Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie. Roszczenie o przywrócenie do pracy sformułowane w pozwie i podtrzymane przez stronę powodową na rozprawie w dniu 10 lutego 2014r., jak wskazano powyżej nie znajduje zastosowania w okolicznościach niniejszej sprawy i jest całkowicie bezzasadne.

W przedmiocie kosztów procesu orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z §11 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

SSR Alicja Wiśniewska